

18de Møde.

Tirsdag den 13. Juli, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Hjælp fra det offentlige til faderløse ubemidlede Børns Underhold og Opdragelse.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Sabroe, P. Knudsen, H. Rasmussen, L. Jessen, K. I. Møller, L. Hansen, Sandbæk, Knop, Carl Hansen, Hegelund-Lange, Nørgaard, Ellinger, Hornstrup, Abrahamson og Ravn.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Optagelse af et Statslaan.

(Forslaget findes Tillæg A, Sp. 243 ff.)

Formanden: Denne Sag kan ikke behandles i Dag uden Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Under Forudsætning af, at Sagens 1ste Behandling tilendebringes i Dag, er jeg betænkt paa at lade det eventuelle Udvalg vælge allerede i dette Møde, hvis ingen gør Indsigelse derimod.

Sagen sattes til Forhandling.

J. C. Christensen: Lad mig sige det straks, at det er min Mening at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Jeg skønner ikke bedre, end at den Tale, den højtærede Finansminister holdt i Gaar, vilde være bløven holdt af en hvilken som helst Finansminister, der maatte beklæde Pladsen i dette Øjeblik. Nødvendigheden for Statslaan er nemlig saa upaatvivlelig, at enhver Finansminister maatte fremsætte Forslag om et saadant. Den højtærede Finansministers Grunde kan jeg ogsaa fuldt ud slutte mig til. Der er heller ikke Tvivl om, at man fra

alle Sider har ventet, at det Tidspunkt var nær forestaaende, da Staten maatte optage et Laan. De mange store og ekstraordinære Udgifter, som vi have vedtaget, skulle afholdes og kunne kun afholdes ved, at der skaffes ekstraordinære Indtægter til Veje, og da store Dele af disse netop ere af den Art, at de med Rette bør lignedes over en længere Tid, er det rimeligt at optage Statslaan til dem. Det gælder saaledes navnlig de nye Jernbaner, hvortil der aarligt anvendes $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og saadanne Udgifter som de 4 Mill. til Husmandslokker Aar for Aar og endelig ogsaa det direkte Udlaan til „Den sjællandske Bondestands Sparekasse“ med videre. Jeg kan altsaa slutte mig til den højtærede Finansministers Grunde og anbefaler Forslaget til Vedtagelse.

Imidlertid vil jeg benytte Lejligheden til at fremsætte nogle Betragtninger imod forskellige Paastande, der ere fremsatte navnlig udenfor denne Sal, men dog saaledes, at der er Grund til at imødegaa dem, f. Eks. en saadan Paastand som den, at vi i Aarene siden 1901 skulde have ført en særlig uøkonomisk Statshusholdning. Jeg trøster mig til at kunne godtgøre med tørre Tal, at dette er en urigtig Paastand. Resultaterne af Statsregnskaberne fra 1901 til 1908 vise nemlig, at vi paa de fleste af disse Aars Regnskaber have et Overskud, og at dette langt overstiger de enkelte Aars Underskud. Jeg skal nævne Tallene. Jeg gør Undskyldning for, at jeg kommer til at nævne nogle Tal i min Tale, men jeg tror, det er nyttigt, at de komme frem og faa deres Plads i Rigsdagstidenden.

Finansaaret 1901—02 gav et Overskud paa 20,119,000 Kr., Finansaaret 1902—03 et Underskud paa 1,814,000 Kr., 1903—04 gav et Overskud paa 495,000 Kr., 1904—05 et Underskud paa 1,771,000 Kr., 1905—06 et Overskud paa 3,190,000 Kr., 1906—07 et Overskud paa 13,185,000 og 1907—08 et Overskud paa 4,380,000 Kr. I de 3 sidste Finansaar var der altsaa et Overskud paa over 20 Mill. Kr. Det er dog ikke Tegn paa, at man særlig har ødslet Penge bort, naar Kassebeholdningen stadig svulmer op. Underskuddene i de 7 Aar blive tilsammen 3,585,000 Kr., medens Overskuddene tilsammen blive 41,369,000 Kr. Der bliver i disse Aar et Nettooverskud paa 37,784,000 Kr. Dette er, hvad man faar ud af Sagen ved blot at tage Statsregnskaberne frem og se Slutresultaterne paa hvert Aars Statsregnskab.

Nu kan herimod indvendes og med Rette, at det ikke er tilstrækkeligt at se